

holmen, og naar den gamle Bankbygning bliver revet ned, vil dette Strøg ikke blive uden Betydning. Jeg tillod mig nu forrige Aar at bemærke, at der var forskjellige Grunde, som jeg ikke her skal nævne, men i finansiel Henseende gode Grunde til ikke at lægge Statens Regjeringslocaler paa et Strøg, hvor Bygningsværdien er saa betydelig som her. Jeg meente da, at disse, forøvrigt med Hensyn til deres Brug meget flette Bygninger, med Fordeel kunde afhændes, og i den Henseende skulde jeg gjerne være med til at bevilge Midler til at faae hensigtsmæssige Bygninger indrettede bag ved Slottet. Ad denne Vej kunde der da vindes betydelige Capitaler. Det vilde jo kun være for eet Aars Vedkommende, men det var altid værd at tage med. Maa- skee jeg endnu kun maa bemærke, at Indretningen af slige Localer baade i Henseende til Lys og Varme vilde kunne medføre ikke ubetydelige Besparelser i de kommende Aar. — Med Hensyn til de Krav, der ere stillede fra den høitærede Krigsministers Side, er der kun eet Punkt, hvor jeg troer, at man med Rette kan tale om, hvorvidt ikke det Hele kunde bortfalde; det er der, hvor der er Tale om Opførelsen af et nyt Locale til Klædeoplæg. Denne Sag staaer i Forbindelse med Usserød Klædefabrik, og hvorledes det nærmere hænger sammen med den, vil Finanssubvalget, haaber jeg, trænge dybere ind i; men hvad de øvrige Krav fra den høitærede Ministers Side angaaer, da troer jeg rigtignok, at vi ikke have nogen Grund til at undlade at vise ham en Imødekommen, thi det er os selv, der have anvist ham Vejen; han har ikke anvist denne Vej fra først af. Jeg glemmer ikke de Ord, som den høitærede Minister lod falde under første Behandling af Hærloven; det er gyldne Ord, og da det er ganske saa Ord, haaber jeg, at den høitærede Formand tillader mig at anføre dem: „Der falder mig en Uttring ind af en ældre Diplomat, som i mange Aar har været her i Landet. Han sagde forleden til mig: Hvis De har 20,000 Mand gode Tropper, saa vil man ansee sig for nødsaget til at bringe 60,000 Mand imod Dem, og hvis De har 60,000 Mand daarlige Tropper, saa vil man lade sig note med at bringe 20,000

Mand imod Dem.“ Dette var hans Standpunkt. Havde man dengang fulgt den høitærede Krigsministers Standpunkt i saa Henseende, troer jeg ogsaa nok, at vi virkelig havde været inde paa en Balance i dette Dieblif. Hvad nu angaaer det forventede Udfald af denne Behandling af Finanslooforslaget, finder jeg, at hvad det ærede Medlem for Præsto Amts 1ste Valgfreds (Scavenius) udtalte, i det Væsentlige kan berolige mig, nemlig at Afbetalingerne paa Gjælden skee med saa store Beløb i de første Aar, at der, naar vi ere fornuftige Folk, er Udsigt til bedre Tider. Jeg troer virkelig, at der, naar vi støtte os til de Betragtninger, som den ærede Rigsdagsmand har fremsat, er Haab om, at vi kunne blive staaende ved den ene Million Skat; thi jeg kan jo ikke nægte, at jeg maa give de ærede Herrer Ret i, at vi maae komme over paa en Indkomstskat, grundet paa mere fornuftige Regler, navnlig paa saadanne, som den høitærede Finansminister selv har omtalt; at han vilde nedlægge i det Forslag, som han agter at indbringe inden Juul. — Jeg tør ikke gaae dybere ind paa de meget store Spørgsmaal, da det aldeles ikke vilde have praktisk Betydning paa dette Punkt af Finanslooforslagets Behandling, og jeg skal altsaa ikke dvæle ved, hvad det ærede Medlem for Kjøbenhavns Amts 2den Valgfreds (C. B. Nimestad) udtalte angaaende Tolden. Jeg er ganske enig med det ærede Medlem, som mener, at denne Indtægt er af den Bessaffenhed, at man ved at lægge Skat paa de egentlige Forbrugs- gjenstande blot skjuler for Folk, at de betale Skat. Det er en meget ilde Side, en meget lidet demokratisk Side ved denne Skat; men tillige hæmmer den i høi Grad Udviklingen, og vi vilde meget fremme Landets Velvære ved at gaae i Spidsen med Hensyn til frifindede Toldlove. Helst burde vi slaae al Told ihjel strax og i Stedet derfor opkræve saameget større directe Skat. I den Henseende er jeg altsaa ikke enig med den ærede Taler, Folkethingsmanden for Maribo Amts 2den Valgfreds (Frederiksen). Naar vi forrige Aar slap for at betale Skatten — det var dengang een Million, vi blev frie for at ud-